

அகம்பேசும் புறம்

Self-talking Side

கே. இரா. கமலாமுருகன் / K.R. Kamala Murugan¹

¹ Assistant Professor, Queen Mary's College

Corresponding Email: semmoodhai@gmail.com

ஆய்வுச்சாரம்

இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கம் அகப்பாடல்களில் காணக்கிடக்கும் புறச் செய்திகளை ஆராய்வதாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வின் வழி, பண்டை இலக்கியங்களில் காணப்படும் தமிழரின் கல்வி முறைகளை அகப்பாடல்களில் காணக்கிடக்கும் புறச் செய்திகளை அறிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாய்வு அகப்பாடல்களில் காணக்கிடக்கும் புறச் செய்திகளை ஆய்வு செய்யும் முதல் கட்டுரை என்பதை ஆய்வாளர் உறுதி செய்கின்றார்.

கருச்சொற்கள்: அகம், புறம்

Abstract

The major objective of the research is to explore the self-talking side. This research is designed in a qualitative approach. The library work is used for this study. This study is useful in teaching the younger generation about the self-talking side. The research claims to be the first such attempt to do a study regarding the self-talking side.

Keywords: Akam, Puram

முன்னுரை

உலகமொழிகளில் பண்பான வாழ்வியலைப் பாங்காக எடுத்துரைக்கும் மொழிகளின்கருவூலமான இலக்கியங்களை மிக பழங்காலம் முதற் கொண்டு பெற்றுள்ளதது சிறந்தது நம்முடைய இன்தமிழ் மொழியாகும். அவ்வகையில் கிடைத்த புதையல்களான சங்க இலக்கியங்கள் முதன்மை ஆதாரங்களாய்ப் பொலிந்து சங்கத்தமிழரின் வாழ்வியலின் இருக்கூறுகளாகிய அகம் புறம் இரண்டினையும் இருவேறு திறன்களில் எடுத்துரைக்கின்றன.

அவ்வகையில் அகம் உணர்வுகளைப் பதிவுச்செய்ய எழுந்த அகநானூறு என்றபாடல்கள் தொகுப்பில் பல புறம் சார்ந்த சிந்தனைகள் குறிப்பாக மன்னர்கள் பற்றியவரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க செய்திகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அடையாளப்படுத்துவதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வுப் பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

அகத்தில் புறம்

அகநானூறு அகத்தைப் பேச எழுந்த நூல் எனினும் இதனை ஒரு 'வரலாற்றுப் பெட்டகம்' என்று கூறும் வகையில் பல்வேறு அரிய வரலாற்றுச் சிறப்புடைய மன்னர்களின் தகவல்களை எடுத்துரைக்கக் கூடியதாக அமைந்துள்ளது. அவ்வகையில் மூவேந்தர்கள் மற்றும் குருநிலமன்னர்கள் பற்றிய பல முக்கிய குறிப்புகளை எடுத்துரைக்கும் பாடலடிகளினை அடையாளம் காண முடிகின்றது. மேலும் பல வாழ்வியல் தொடர்பான புறச் செய்திகளும் இங்கு காண இயலுகின்றது.

குறுநிலமன்னர்கள்

குறுநில மன்னர்களில் சிலர் தம் வள்ளல் தன்மையால் மிகுதியான புகழினைப் பெற்றவர்களாக வாழ்ந்தார்கள். இத்தகைய சிறப்புடைய மன்னர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை அகநானூறு பல்வேறு பாடல்களில் சுட்டியுள்ளது.

“ஏந்து கோட்டு யானை வேந்தர் ஒட்டிய கடும்பரிப் புரவிக்கைவன் பாரி” (அக-78)

என்ற பாடலடிகளில் பாரியின் வள்ளல் தன்மையினை நக்கீரர் சுட்டுகின்றார்.

“வரைபுரை களிற்றோடு நன்கலன் ஈயும்

உரைகல் வண்புகழ்ப் பாரி” (அகம் 303)

என்று ஓளவை பாடுகின்றார்.

பாரி ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புடைய வள்ளல் தன்மையில் சிறந்த மன்னன் என்பது பலரும் அறிந்த உண்மை. எனவேதான் அகநானூற்றுக் காலமாகிய சங்ககாலத்திலேயே பாரியின் சிறப்பினை,

“பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டு ஈண்டு உலகு புரப் பதுவே” (புறம் 107)

என்று சுட்டுகின்றது.

பாரி முல்லைக் கொடிக்குத் தேர் வழங்கிய சிறப்பினைப் பழமொழி,

“முல்லைக்குத் தேரும் –” என்று (பழமொழி நானூறு 361)

எவை எவையார்க்கு அணி என்பதனை சுட்டுகிறது.

காரிஇ வல்வில்ஓரியினைப் பற்றிய குறிப்பினை,

“முள்ளூர் மன்னன் கழல்தொழக் காரி
செல்லா கல்லிசை நிறுத்த வல்வில்
ஓரிக் கொன்று சேரலறுக்கு ஈத்த” (அகம் -209)

என்ற பாடலடிகளின் அறிய இயலுகின்றது.

இம்மன்னன் பற்றிய குறிப்பினை புறநானூறு,

“வேழம் வீழ்த்த விழுத் தொடைப் பகழி
பேழ்வாய் உழுவையைப் பெரும் பிரிது உறி இப்
புகழ் தலைப் புகாக் கலை உருட்டி உரல்தலைக்
கேழல் பன்றி வீழ்அகியலது
ஆழற் புற்றத்து உடும்பில் செற்றும் (புறம்- 152)

இப்பாடல் வல்வில்ஓரியின் வீரத்தின் சான்றாக அமைகின்றது.

திருமுடிகரி என்னும் மன்னன் வல்வில்ஓரியைக் கொன்று கொல்லிமலையைச் சேர்ந்தவர்க்கு அம்மலையை உரிமையாக்கியவன் என்பதளானக் குறிப்பினை, அகம் -209 சுட்டுகின்றது. மேலும்,

“ ----- கோவற் கோமான்
நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கால் மூன்றுறை
பெண்ணை அம் பேரியாற்று நுண் அயல் கடுக்கும்” (அகம் -35)
என்று குடவாயிற் கீரனார் சுட்டுகின்றார்.

ஆய் அண்டிரன் என்ற மன்னன் மேகங்கள் தவழும் பொதிய மலையின் அருகில் இருந்த ஆய் குடியின் தலைவன் ஆவான்.

“இழை அணி யானை இயல்நேர் மிஞ்லியோடு
நண்பகல் உற்ற செருவில் புண்கூர்ந்து
ஒள்வாள் மயங்கு அமர் வீழ்ந்தென்” (அக 208)

என்ற பாடலடிகளால் அவனது வீரச் செயலைப் போற்றுகின்றது.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்பனப் பற்றிய குறிப்பினை,

“பத்து புடைப்பன்ன பாணிப் புல்அயர்
சில்பரிக் குதிரை பல்வேல் எழினி
கெடல் அருந் துப்பின் விடுதொழில் முடிமார் (அகம் -105)

என்ற பாடலடிகளில் சுட்டுகின்றது அகநானூறு.

பேகன்

மயிலுக்கு குளிருக்குப் போர்வை போர்த்தி அதன் நடுக்கம் தீர்க்க முனைந்தான் என்பதான குறிப்பு பேசப்படுகின்றது.

இன்றுவரை இச்செய்தியை பலரும் மயில் குளிரில் நடுங்கியதைக் கண்டு அதற்குப் போர்வை வழங்கினான் என்று பேசுகின்றது.

ஏன் அந்த பேகன் வான் மழை கண்டு தன் தோகை விரித்தாடும். மயிலின் அழகினைக் கண்டு அதனை சிறப்பு செய்ய வேண்டும். என்ற நோக்கின் அதற்குப் பொன்னாடை போர்த்தும் இன்றைய மரபினைப் போன்று போர்வை சார்த்திருப்பான் என்று தான் எண்ணவேண்டியுள்ளதது. எனினும் இச்செய்தியினை,

“வண்டுபடு நறவின் வண்மகிழ்ப் பேகன்
கொண்டல் மாமலை நாறி” (அகம் 262)

என்று பரணர் சுட்டுகின்றார்.

இவரது கொடைப் பண்பின் சிறப்பினையும் தமிழ்மீது கொண்ட காதலையும்,

“பெருமலை விட ரகத் தருமிசைக் கொண்ட
சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது
ஆதல் நின்னகத்து அடக்கிச்
சாதல் நீங்க எமக்கு நீத்தனையே !” (புறம் 91)

என்ற பாடலடிகளில் ஒளவையின் வாக்கால் அறிய இயலுகின்றது. தொடர்ந்து இவ் வரிசையில் நள்ளி என்ற மன்னனும் சுட்டப்படுகின்றார். இவர் ‘தோட்டி’ என்னும் மலை நாட்டின் மன்னன் என்பதாகக் குறிப்பு உள்ளது. இவரது சிறப்பினை,

“வானம்போல இரப்போர்க்குத்
தேரினைக் களிற்றொடு பரிசிலாக
வழங்கும் தன்மையன்” (அகம் 238)

என்பதனை சுட்டுகின்றது.

மேலும் ஆற்றலையுடை வீரர்களின் தலைவன் என்பதனை,

“தோலில் வல்வில் இளையர்
பெருமகன் நள்ளி” (அகம் 152)

என்ற பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

கடைஏழுவள்ளல்கள் என்ற சிறப்புடைய இவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் மட்டுமின்றி ஆவி, எழினி, நன்னல் பறையன், பொருநள், ஆதன், மிஞிலி, தரும்பன், மத்தி, நித்தன், உதியன், பண்ணன், அன்னி, பெரியன், அதியன், புல்லி, எவ்வி, வாணன், ஆட்டனத்தி, குரும்பியன், எருமை என்ற மன்னர்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் கிடைத்துள்ளன.

கோசர்கள்

தென்னிந்திய அரச இனங்களாகத் திகழ்ந்த நான்கினுள் சத்புத்திரர் எனப்பட்டவர்களும் அடங்குவளர். இவர்களே வரலாற்றில் கோசர்கள் எனச் சுட்டப்படுகின்றனர். கோசர் என்பதற்கு கொங்கு மண்டலத் தரசர், பழைய வீரர் குடியினருள் ஒருவர் என்று கழகத்தமிழ் அகராதி பொருள் கூறுகின்றது. அகநானூற்றில் கோசர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளை மாமூலனார், பரணர், நக்கீரர், இகல்லாடனார், ஐயூர் முடவனார் முதலான புலவர்களின் பாடல்களில் அறிய இயலுகின்றது.

கோசர்கள் மோகூர் பழையன் என்னும் அரசரின் அவைகளத்திலுள்ள மறவர்கள் இவர்கள் சொன்ன சொல் மாறாதவர்கள் என்பதனையும் அவருடைய நற்பண்பினையும் நக்கீரர்,

“வாய்மொழி நிலைகிய சேன் விளக்கு நல்லிசை
வளங்கெழு கோசர் விளங்கு படை நுறி
நிலங்கொள் வெஃகிய பொலம் பூங்கிள்ளி” (205)

என்று போற்றுகின்றார்.

யவணர்

யவணர்கள் என்பவர்கள் பழங்காலத்தில் கிரேக்கர்களையும் ரோமர்களையும் குறித்த சொல்லாக சங்க இலக்கியம் சுட்டுகின்றது. அவ்வகையில் அகநானூற்றின் 149இ 251 உள்ளிட்ட பாடல்களில் யவணர் பற்றிய குறிப்புகளை அவர்களது வணிகச்சிறப்புகளை வீரத்தைப் பேசுகின்றன.

மோரியர்

புலவர் உமட்டுர்கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனார் மோரியர் பற்றிய குறிப்பினைப் பதிவு செய்துள்ளார் (அகம் 69)

மூவேந்தர் சிறப்புகள்

அகநானூற்றின் பல பாடல்கள் மூவேந்தர் தம் சிறப்புகளைப் பாடலடிகளில் எடுத்துரைக்கின்றன. இந்நூலினுள் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்இ பசும்பூட் பாண்டியன்இ கரிகாற்சோழன்இ கிள்ளி வளவன்இ நெடுஞ் சேரலாதனஇ; களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்இ உதயஞ் சேரலாதன்இ நன்னன் போன்ற பெருவேந்தர்கள் பற்றிய குறிப்புகளைக் காண இயலுகின்றது. சான்றாக,

கிள்ளி வளவன் சிறப்பை,

“இழை அணி யானைப் பழையன் மாறன்
மாடமலி மறுகின் கூடல் ஆங்கண்
வெள்ளத் தானையொடு வேறுபுலத்து இறந்த
கிள்ளிவளவன் நல் அமர் சாஅய்
கடும்பரிப் புரவியோடு களிறு பல வல்லி
ஏதில் மன்னர் ஊர்கொள” (346)

என்று நக்கீரர் போற்றுகின்றார்.

சோழனின் சிறப்பினை,

“அண்ணல் யானை அடுபோர்ச்
வெண்ணெல் வைப்பின் பருவூர்ப் சோழர் பறந்தலை -----
இருபெறு வேந்தரும் பொருது களத்து ஒழியஇ
ஒளிருவாள் நல் அமர்க் கடந்த ஞானறை
களிறுகவர் கம்பலை போல” (96)

என்று மருதம் பாடிய இளங்கோ பதிவு செய்கின்றார்.

சேர மன்னனை அன்னி யானைப் பற்றிய பதிவில்,

“அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலை திதியன்
தொல் நிலை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி” (அகம் 45)

என்ற பாடலடிகள் சுட்டுகின்றன.

பாண்டியர்கள் பற்றிய சிறப்பினுக்கு,

“மறப்போர் பாண்டியர் அறத்திற் காக்கும்
கொற்கை” (அகம் 27)

என்ற பாடலடிகள் சான்றாகின்றன.

நிறைவுரை

அகநானூறு என்னும் நெடுந்தொகையில் வேந்தர்கள் குறுநில மன்னர்கள் மட்டுமின்றி வாழ்வியல் சூழல், போர்நிலைகள் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளை சுவையாகவும் சிறப்பாகவும் எடுத்துரைப்பதனைக் காண்கிற போது இந்நூல் மட்டுமல்ல சமுதாயத்தில் குறிப்பாக சங்க கால மக்கள் எதனைப் பாடுகிறபோதும் நாட்டுப் பற்றோடும் சமுதாய உணர்வோடும் மொழிப் பற்றோடும் வாழ்ந்துள்ளமையினை அறிய இயலுகின்றது. கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் என்ப வாசிப்பின் நேசிப்பில் புரியும். புரிந்த பாவேந்தன் கூறிய,

“நூலைப்படி நூலைப்படி சங்கத்தமிழ் நூலைப்படி”

என்பது வேக்கு புறத்தில் அகம் காணலாம் என்பது அன்றைய மொழி அகத்தில் புறம் காணலாம் என்பது என்றும் உள்ள மொழி.

துணைநூற்பட்டியல்

இலக்குவனார். சி, திருக்குறள், அபிராமி பதிப்பகம், 2002.

மாணிக்கவாசகன். ஞா, (உரையாசிரியர்), புறநானூறு மூலமும் உரையும், உமா பதிப்பகம், சென்னை விளம்பிநாகனார் இயற்றிய நான்மணிக்கடிகை, உரையாசிரியர் தி.ச. பாலசுந்தரம் பிள்ளை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், திருநெல்வேலி, 1965.

திருவாசகம் விளக்கியவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தபோவனம், திரு பராய்த்துறை, திருச்சிராபள்ளி, 2011.

சங்க இலக்கிய நூல்கள், கழக வெளியீடு

தட்சிணாமூர்த்தி. அ., சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மனித உணர்வுகள், பதிப்பு-2001.

புறநானூறு மூலமும் பழைய உரையும், உ.வே.சாமிநாதையர் (ப.ஆ.), சென்னை, 1971